

บทนำ

เนื่องจากการปล่อยชั่วคราวนั้นเป็นมาตรการทางศาลที่ช่วยให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยพ้นจากการควบคุมตัวของเจ้าพนักงานหรือศาลตามระยะเวลาที่กำหนด เพื่อให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยถูกควบคุมหรือกักขังเป็นเวลานานกว่าจำเป็นในระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีเพราะหากไม่จำเป็นต้องควบคุมหรือขังผู้ต้องหาหรือจำเลยไว้ก็ควรปล่อยจำเลยชั่วคราวไปเพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของผู้ต้องหาหรือจำเลยให้ได้รับอิสรภาพชั่วคราวตามหลักที่ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นผู้บริสุทธิ์ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา 39 วรรคสอง บัญญัติว่า “ในคดีอาญาต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด” เนื่องจากประเทศไทยได้เข้าร่วมลงนามในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (Universal Declaration of Human Right) และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant of Civil and Political Right)

ศาลแถลงว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้ถูกปล่อยตัวชั่วคราวนั้นจะหลบหนี หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนด โดยกำหนดให้วางหลักประกันขึ้นเพื่อเป็นการค้ำประกันเป็นการชักจูงใจให้จำเลยหรือผู้ต้องหา กลับมาสู่กระบวนการพิจารณาคดีเมื่อถึงเวลาอันสมควร

ความเป็นจริงนั้นสิทธิและเสรีภาพของประชาชนนั้นอาจถูกจำกัดทางด้านฐานะ ไม่มีทุนทรัพย์มาใช้ในการประกันตนเองหรือไม่มีความเข้าใจในระเบียบการประกันตัวของศาลจึงทำให้เสียสิทธิ เหตุเพราะไม่มีเงินหรือหลักทรัพย์ในการประกันตัวเองเพื่อออกมาเตรียมตัวสู้คดี หรือไม่ควรต้องถูกกักตัวขณะทั้งที่ยังพิสูจน์ไม่ได้ว่าผู้นั้นได้กระทำความผิด จากการศึกษาเรื่องความสูญเสียทางเศรษฐกิจทำให้ทราบได้ว่ากรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยถูกกักตัวอยู่ในคุกโดยไม่จำเป็นทำให้สังคมสูญเสียผลประโยชน์มากกว่าได้รับประโยชน์ ดังเช่น สูญเสียบุคคลในการปฏิบัติงานตามปกติหรือครอบครัวสูญเสียบุคคลที่จะต้องเป็นเสาหลักดูแลครอบครัว

ศาลยุติธรรมจึงได้ตระหนักถึงสิทธิเสรีภาพของผู้ต้องหา จึงได้เสนอและผลักดันให้มีการแก้ไขและปรับปรุงระเบียบที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้มาโดยตลอด และมีแนวคิดที่จะจัดระบบประกันตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยโดยเพิ่มทางเลือกให้กับประชาชน ในการตั้งระบบนายประกันอาชีพ ซึ่งต้องขึ้นทะเบียนต่อศาล และได้ร่วมมือกับกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานอัยการสูงสุด

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสมาคมประกันวินาศภัย ได้จัดทำเอ็ม โอยู(MOU) เพื่อให้บริษัทประกันภัยเข้ามาให้บริการจำหน่ายกรมธรรม์ประกันอสรภาพโดยมอบหมายให้อยู่ในความดูแลของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) เพื่อเพิ่มทางเลือกให้กับประชาชนในการหาหลักประกันมาวางศาล

เนื่องจากการให้บริการประกันอสรภาพของบริษัทประกันภัยนั้นเป็นการทำนิติกรรมที่ยึดถือเสรีภาพในการทำสัญญาเป็นหลัก บริษัทประกันภัยจึงมีสิทธิที่จะปฏิเสธการให้บริการประกันอสรภาพให้กับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มีความเสี่ยงสูงได้ส่งผลทำให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ไม่มีหลักประกันไม่สามารถที่จะได้รับการประกันตัวตามรัฐธรรมนูญได้ ทำให้เกิดช่องว่างทางฐานะของบุคคลขึ้นส่งผลให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มีฐานะยากจนไม่สามารถได้รับการประกันตัวได้กับทั้งการที่ต้องถูกจำคุกทำให้ไม่สามารถที่จะประกอบกิจการงานตามปกติได้ส่งผลให้เกิดความเสียหายให้แก่ระบบเศรษฐกิจโดยรวมอีกด้วย หากศึกษาอดีตการปล่อยชั่วคราวที่ผ่านมาของสหรัฐอเมริกาจะทำให้ทราบว่า ท่านผู้พิพากษา สเตลลี โรท์ ได้ให้นิยามระบบเช่นนี้ว่าเป็นระบบที่ทำให้ความยุติธรรมบิดเบี้ยว กล่าวคือแม้จำเลยที่มีสิทธิตามรัฐธรรมนูญสามารถประกันตัวได้ แต่แค่มีเงินไม่พอทำให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยยังต้องผ่านด่านการพิจารณาของนายประกันอาชีพพิจารณาได้ว่าประเทศไทยได้ประสบสภาพปัญหาเช่นเดียวกับสหรัฐอเมริกาที่ผ่านมา

ตามที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ผู้เขียนจึงเห็นสมควรให้มีการศึกษาหามาตรการที่ใช้ในการลดความเสี่ยงให้กับบริษัทประกันภัย ดังเช่นการนำมาตรการการนำเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการประกอบธุรกิจของบริษัทประกันภัยเพื่อลดความเสี่ยงที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะหลบหนีประกันทำให้ บริษัทประกันภัยลดความเสี่ยงที่จะสูญเสียเงินประกันที่นำมาวางไว้กับศาล และได้รับผลกำไรในการประกอบธุรกิจเพิ่มมากขึ้น เพื่อรักษาไว้ซึ่งการประกอบธุรกิจประกันอสรภาพที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ไม่มีทุนทรัพย์ในการประกันตัว ทำให้มีทางเลือกในการปล่อยตัวชั่วคราวของผู้ต้องหาและจำเลย ให้ได้รับสิทธิและเสรีภาพเท่าเทียมกับคนมีฐานะในสังคมมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาแนวคิดทฤษฎีของการปล่อยชั่วคราวและการนำเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์มาใช้เพื่อลดความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจประกันอสังหาริมทรัพย์ ประกันภัย
2. เพื่อศึกษามาตรการกฎหมายที่เกี่ยวกับการปล่อยชั่วคราว โดยการนำเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ EM มาใช้ในการประกอบธุรกิจการประกันอสังหาริมทรัพย์ประกันภัย
3. เพื่อวิเคราะห์มาตรการนำเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic monitoring) มาใช้ในการประกอบธุรกิจประกันอสังหาริมทรัพย์ประกันภัย
4. เพื่อเสนอแนะแนวทางการปรับใช้กฎหมายในการปล่อยชั่วคราว โดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ และกฎหมายที่เกี่ยวกับการควบคุม ผู้ประกอบธุรกิจประกันอสังหาริมทรัพย์โดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์

สมมติฐานของการศึกษา

การนำระบบประกันภัยมาใช้เป็นหลักประกันในการปล่อยชั่วคราวนั้นแม้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ต้องหาหรือจำเลยแต่ไม่สามารถคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของผู้ต้องหาและจำเลยได้เท่าที่ควรเพราะมีการเลือกรับคดีทั้งนายประกันอาชีพและบริษัทประกันภัย ทำให้ไม่สามารถทำตามจุดประสงค์หลักของการปล่อยชั่วคราวที่กล่าวว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยทุกคนให้สัตยาบันไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์จนกว่าจะได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นเป็นผู้กระทำความผิดได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องคิดมาตรการควบคุมการประกอบธุรกิจประกันอสังหาริมทรัพย์รวมทั้งมาตรการลดความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจประกันอสังหาริมทรัพย์และเพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ที่ดีควบคู่กันไปด้วย ทำให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยมีทางเลือกที่มีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต่อไป

ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาความเป็นมาและความหมายแนวคิดเกี่ยวกับการใช้หลักประกันในการปล่อยตัวชั่วคราวในคดีอาญา กรณี การใช้บุคคลเป็นผู้ประกันและการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์

ในการประกอบธุรกิจประกันอสังหาริมทรัพย์ประกันภัย และกฎหมายของประเทศไทยรวมทั้งกฎหมายของต่างประเทศ(ประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา ประเทศญี่ปุ่น และสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน)รวมทั้งกฎหมายต่างๆที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัย

1. แนวทางการแก้ปัญหาเรื่องสิทธิตามกฎหมายที่จะได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยกับต่างประเทศ

การวิเคราะห์กฎหมายของประเทศไทยเปรียบเทียบกับกฎหมายของประเทศอังกฤษในส่วนนี้กล่าวได้ว่าในประเทศไทยและประเทศอังกฤษได้มีกฎหมายที่ให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยเข้ารับความสมัครใจที่จะใช้วิธีการดังกล่าวเพื่อเป็นการยอมเสียสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญบางประการ (มาตรา 32และ33)เพื่อแลกกับอสังหาริมทรัพย์ของตน เพราะศาลต้องคำนึงถึงความสงบเรียบร้อยของสังคมเป็นหลักการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์จึงเป็นเงื่อนไขที่ยอมรับได้หากศาลมีคำสั่งและยอมรับได้หากจะระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันอสังหาริมทรัพย์ เมื่อได้รับการอนุญาตจากศาลในส่วนนี้ ผู้เขียนมีความเห็นว่ากฎหมายของประเทศไทยได้ระบุไว้ชัดเจนแล้วว่าสามารถใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ได้โดยไม่กระทบถึงสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญของผู้ต้องหาหรือจำเลย

ทางกลับกันเมื่อมีการให้อำนาจต่อศาลให้มีคำสั่งให้ปล่อยชั่วคราวโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์และศาลกำหนดให้ต้องมีผู้ประกันซึ่งทำให้ผู้ประกันสามารถเป็นผู้ควบคุมการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์เพื่อช่วยในการลดความเสี่ยงของตนได้ ผู้ประกันก็เลือกใช้บริการทำสัญญาประกันอสังหาริมทรัพย์กับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มีอัตราโทษสูงได้เพราะผู้ประกันสามารถตรวจสอบการเคลื่อนไหวได้ทำให้ความเสี่ยงลดน้อยลง ทำให้ประชาชนได้รับสิทธิเสรีภาพทางการพิจารณาคดีเพิ่มมากขึ้น

2. แนวทางการแก้ปัญหามาตรการกฎหมายการปล่อยชั่วคราวโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยกับต่างประเทศ

จากการศึกษาในส่วนของประวัติการปล่อยชั่วคราวของประเทศไทยนั้นมีแนวคิดการต่อต้านนายประกันอาชีพซึ่งมีการเอาเปรียบประชาชนจึงมีการนำบริษัทประกันภัยเข้ามาบริการประกันอสังหาริมทรัพย์ในรูปแบบกรมธรรม์ ในส่วนการกำหนดเงื่อนไขในการปล่อยชั่วคราวนั้นจึงไม่มี

กฎหมายกำหนดเงื่อนไขให้มีนายประกันในการปล่อยชั่วคราวเพราะไม่ได้ให้ความสำคัญผู้ที่เข้ามาควบคุมผู้ต้องหาหรือจำเลยจึงขัดกับแนวคิดของต่างประเทศ

การที่รัฐยังคงแนวคิดต่อต้านผู้ประกัน โดยไม่ให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประกันอิสรภาพรัฐคงต้องยอมรับความเสี่ยงในการเสียบประมาณและความน่าเชื่อถือของกระบวนการยุติธรรมในการลดความเสี่ยงผู้ต้องหาหรือจำเลยหลบหนีออกจากกระบวนการยุติธรรม

ผู้เขียนจึงไม่เห็นควรให้รัฐแบกรับภาระในการดูแลผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวแต่เพียงผู้เดียวเพราะเป็นการเพิ่มภาระในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ และสูญเสียงบประมาณส่วนกลางเป็นจำนวนมากเกินกว่าที่สังคมไทยในปัจจุบันจะรับไหวกับทั้งภาครัฐซึ่งไม่มีทักษะทางด้านนี้จำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการเรียนรู้เทคโนโลยีช่วงระยะเวลาหนึ่งอีกด้วย

การกำหนดกฎหมายการปล่อยชั่วคราวโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยจึงไม่มีการให้ความสำคัญในส่วนนี้ด้วย กล่าวคือไม่มีการกำหนดเงื่อนไขให้ต้องมีผู้ประกันในการจัดหาอุปกรณ์และเป็นผู้ควบคุมตรวจสอบการทำงานของเครื่องมือดังกล่าวตลอดจนความเคลื่อนไหวของผู้ต้องหาหรือจำเลยโดยที่ประเทศอังกฤษได้มีการกล่าวไว้ใน The Bail Act 1976 มาตรา 3AB (3) กับทั้งหากศาลมีคำสั่งในปล่อยชั่วคราวโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ต้องมีการจัดให้ผู้จัดหาซึ่งเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นผู้ควบคุมดูแลรับผิดชอบในการตรวจสอบผู้ต้องหาหรือจำเลยคนนั้นด้วยเว้นเสียแต่ Secretary of State จะกำหนดเป็นอย่างอื่น ตามมาตรา 3AC (1),(2) ในส่วนมาตรการควบคุมการประกอบธุรกิจประกันอิสรภาพโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์นั้นส่วนผู้เขียนจะขอกล่าว ในส่วนถัดไป ในประเทศสหรัฐอเมริกากำหนดอยู่ใน Georgia Code 17-6-1.1 (5) ซึ่งหากพิจารณาแล้วไม่ว่ารัฐใดก็ไม่อาจมีความสามารถจัดหาอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และเจ้าหน้าที่เพียงพอที่จะควบคุมผู้ต้องหาหรือจำเลยได้จึงจำเป็นต้องมีการแก้ไขกฎหมายเพื่อให้เอกชนดังเช่นบริษัทประกันภัยเข้ามาช่วยเหลือหน่วยงานของรัฐในความเห็นของผู้เขียนมีความเห็นว่านายประกันยังมีความจำเป็นต่อการประกันอิสรภาพของประเทศไทยจึงยังไม่มี การกำหนดเด็ดขาดว่าห้ามกระทำ เพราะเป็นหนทางเดียว ณ เวลานั้นที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยซึ่งมีฐานะยากจนสามารถเรียกหาอิสรภาพของตนได้ดังที่กฎหมายกำหนดให้เขามี

การกำหนดให้มีผู้ประกันจึงมีความจำเป็นต่อระบบการปล่อยชั่วคราวโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์อย่างยิ่ง แนวคิดในการต่อต้านการมีผู้ประกันในการปล่อยชั่วคราวจึงเป็นแนวคิดที่

ถูกต้องเท่าที่ควรเพราะในปัจจุบันยังมีได้มีกลวิธีใดที่จะสามารถลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมได้อย่างหมดสิ้นจากการศึกษาการประกอบธุรกิจประกันอสังหาริมทรัพย์ของสหรัฐอเมริกาซึ่งเคยมีสภาพปัญหาเดียวกับประเทศประเทศไทยกล่าวคือปัญหาผู้ประกอบการธุรกิจประกันอสังหาริมทรัพย์มีการเลือกผู้ต้องหาหรือจำเลยเพื่อลดความเสี่ยงของตน ทำให้ทราบได้ว่าการประกอบธุรกิจประเภทนี้นิยมทำในรูปแบบบริษัทมากกว่าเพราะมีความน่าเชื่อถือมากกว่านายประกันอาชีพ และสามารถตรวจสอบได้ง่ายและมีระบบการปฏิบัติงานที่ค่อนข้างคงที่ สภาพตลาดเป็นไปในทางแข่งขันเนื่องจากของบริษัทประกันก็มีการจัดการที่รัดกุม กับทั้งมีกฎหมายให้สามารถใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ได้เพื่อช่วยในการลดความเสี่ยงที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะหลบหนีหากเป็นคำสั่งของศาล ซึ่งแตกต่างจากประเทศไทยหากไม่มีการกำหนดให้สามารถใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ในเอกชนได้แล้ว สภาพตลาดจึงไม่มีการแข่งขันที่ควรจะเป็นดังต่างประเทศ กล่าวคือ เมื่อมีผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มีอัตราโทษสูงหรือไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่งผู้ประกอบการประเภทนี้ไม่มีความประสงค์ที่จะทำสัญญาประกันกับผู้ต้องหาหรือจำเลยคนดังกล่าวเพราะเกรงว่าตนจะขาดทุน ทำให้การประกอบธุรกิจประเภทนี้เป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไปโดยการประคับประคองความเสี่ยงในการเข้าทำสัญญาผู้ประกอบการไม่สามารถใช้กลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อเรียกลูกค้าได้มาก เท่าที่ควรเป็น ดังเช่นการประกอบธุรกิจประกันประเภทอื่นๆ

3.แนวทางการกำหนดมาตรการกฎหมายให้มีการควบคุมผู้จัดหาและใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์

การกำหนดกฎหมายให้อำนาจศาลมีคำสั่งให้บริษัทประกันภัยซึ่งเป็นเอกชนสามารถใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กับคู่สัญญาประกันอสังหาริมทรัพย์ของตนได้นั้น จำเป็นที่จะต้องมีการบัญญัติกฎหมายให้มีการควบคุมการประกอบธุรกิจประกันอสังหาริมทรัพย์ของบุคคลด้วยและเนื่องจากประเทศไทยไม่มีมาตรการทางกฎหมายให้ศาลมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขให้มีผู้ประกัน จึงไม่มีมาตรการทางกฎหมายที่ควบคุมผู้ประกอบการธุรกิจประกันอสังหาริมทรัพย์โดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวเช่นกัน เพื่อเป็นการกำหนดความรับผิดชอบ

เมื่อทำการเปรียบเทียบกับกฎหมายประเทศไทยแล้ว ยังมีได้มีบทบัญญัติในส่วนนี้ส่งผลให้ศาลไม่มีอำนาจในการวางข้อกำหนดต่างๆ ที่ใช้ควบคุมการประกอบธุรกิจประกันอสังหาริมทรัพย์ในกรณีที่มีการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ตามคำสั่งของศาล ซึ่งทำให้บริษัทประกันภัยที่เป็นผู้ประกอบการ

ไม่สามารถทราบได้ว่าคุณสามารถวางข้อกำหนดและเงื่อนไขต่างๆ ไว้ในกรรมธรรม์ประกันอิสราภาพไว้เช่นใดได้บ้าง ผู้เขียนจึงเห็นควรให้มีการบัญญัติกฎหมายไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของประเทศไทยให้มีการกำหนด ข้อปฏิบัติและหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจประกันอิสราภาพในกรณีที่มีการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์เพื่อลดความเสี่ยงตามคำสั่งของศาลไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย

การป้องกันปัญหาการให้บริการประกันอิสราภาพโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์

หากจะกล่าวถึงเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์นี้เป็นเครื่องมือที่สามารถส่งสัญญาณรับส่งในระยะทางที่ไกลมากหากมีการใช้ในระบบ GPS ซึ่งเป็นระบบที่เชื่อมโยงกับดาวเทียม แต่จะไม่มีประโยชน์เลยถ้าในพื้นที่ที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยอาศัยอยู่นั้น ไม่มีเจ้าหน้าที่คอยติดตามตัวผู้ต้องหาหรือจำเลย ดังนั้นการประกอบธุรกิจประกันอิสราภาพโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์นี้ ในมุมมองของผู้เขียนผู้ให้บริการจึงจำเป็นที่จะต้องมิถุนิถานาหรือมีสำนักงานประจำอยู่ในเขตพื้นที่ที่ตนได้ให้บริการด้วย เพื่อเป็นเครื่องยืนยันว่าตนสามารถนำตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยกลับมารายงานตัวตามที่ศาลกำหนดได้ และหากเกิดกรณีที่มีเหตุขัดข้องขึ้นเกี่ยวกับการให้บริการต่างๆผู้ให้บริการก็สามารถที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ทันท่วงที ผู้เขียนจึงเห็นควรให้มีการเพิ่มเติมกฎหมายในส่วนที่เป็นการกำหนดการประกอบธุรกิจประกันอิสราภาพให้ผู้ที่จะประกอบธุรกิจประกันอิสราภาพจำเป็นจะต้องมีสำนักงานและมีบุคลากรประจำอยู่ในพื้นที่ดังกล่าวแบบประเทศอังกฤษด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้ ผู้เขียนเห็นว่าบทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวกับการปล่อยชั่วคราวในประเทศไทยยังไม่ได้รับการบัญญัติให้มีการเอื้อต่อการประกอบธุรกิจประกันอิสราภาพของเอกชนอย่างบริษัทประกันภัยพอสสมควร และไม่มีบทบัญญัติทางกฎหมายที่ให้เอกชนเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ในการประกันอิสราภาพ ส่งผลให้บริษัทประกันภัยเลือกรับเฉพาะผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มีอัตราเสี่ยงที่จะหลบหนีต่ำเพื่อลดความเสี่ยงที่ตนจะขาดทุนในการประกอบกิจการดังกล่าว ส่งผลให้หน่วยงานของรัฐเช่นศาลยุติธรรมไม่สามารถปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ไม่มีหลักทรัพย์เป็นของตนเองได้อีกจำนวนมากเพราะเกรงว่าจะหลบหนีหรือไปสร้างความเสียหายแก่สังคมอีกจึงเห็นควรให้มีการแก้ไขและเพิ่มเติมกฎหมายดังจะกล่าวต่อไปนี้

1. ควรแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 108 วรรค 3 ให้มีข้อความเพิ่มเติมว่า “ศาลมีอำนาจสั่งให้ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์อื่นใดที่สามารถใช้ตรวจสอบหรือจำกัดการเดินทางของผู้ถูกล่ามโซ่ชั่วคราวก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการหลบหนี หรือภัยอันตราย หรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น โดยให้มีผู้ประกันหรือไม่ก็ได้” เป็นการเปิดกว้างเพื่อให้ศาลพิจารณาเงื่อนไขที่ 2 ในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ในการปล่อยชั่วคราวโดยขึ้นอยู่กับดุลพินิจของศาล

2. ควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้มีบทบัญญัติเป็นมาตราใหม่หรือเพิ่มเติมในส่วนของเดิมให้มีการควบคุมการประกอบธุรกิจประกันอิสรภาพของผู้ประกันที่ใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ โดยให้ผู้ให้บริการให้เช่าเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์หากจะประกอบธุรกิจประกันอิสรภาพจำต้องเข้ามาลงทะเบียนต่อศาลยุติธรรมจำเป็นจะต้องเป็นผู้ประกันผู้ต้องหาหรือจำเลยด้วย(โดยการทำเอกสารยืนยันตัวตนหรือบริษัทของคนเพื่อให้ศาลสามารถติดต่อกลับได้) โดยให้มีกฎหมายกำหนดหน้าที่การปฏิบัติงานของผู้ประกันดังกล่าว เช่น ผู้ให้บริการจะต้องจัดหาอุปกรณ์บันทึกทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลการควบคุมการกำหนดทิศทางการคุมขังในบ้านและการคุ้มครองเหยื่อที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่อยู่ในการให้บริการ โปรแกรมการปล่อยโดยใช้ควบคุมโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ก่อนพิพากษา เพื่อเป็นการปฏิบัติหน้าที่สอดส่องดูแลผู้ต้องหาหรือจำเลยแทนหน่วยงานของรัฐ โดยได้รับค่าตอบแทนเป็นเบี้ยประกันที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยต้องจ่ายให้แก่บริษัทประกันภัย

3. ควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้มีบทบัญญัติเป็น มาตราใหม่หรือเพิ่มเติมในส่วนของเดิมให้มีการลงโทษผู้ประกันในกรณีการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์กระทำการฝ่าฝืนข้อบังคับในการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ในการปล่อยชั่วคราว กล่าวคือ หากไม่ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายในส่วนนี้ ดังเช่นไม่ควบคุมผู้ต้องหาหรือจำเลยให้เหมาะสมตามที่ผู้ให้บริการได้รับการร้องขอ มีการเปลี่ยนแปลงค่าธรรมเนียมให้สูงเกินควรสำหรับการใช้อุปกรณ์การควบคุมโดยใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์หรือ กระทำการหรือไม่กระทำการตามที่ศาลเห็นสมควร ทำให้มีเหตุผลเพียงพอที่จะยกเลิกการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจการประกันอิสรภาพตามระยะเวลาซึ่งเป็นดุลพินิจที่ศาลเห็นสมควร หรืออาจมีผลผูกพัน ไปยังการอนุญาตให้เป็นผู้ประกันในศาลดังกล่าวด้วยเช่นกัน

4. ควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้มีบทบัญญัติเป็นมาตราใหม่หรือเพิ่มเติมในส่วนของเดิม ให้ผู้ประกันไม่สามารถใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ได้ร้องขอให้ใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์อยู่ในพื้นที่ห่างไกลโดยมีข้อความกำหนดว่า “ข้อกำหนดให้ใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์นั้นไม่สามารถที่ใช้ได้ หากศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการได้รับการตรวจสอบโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์อาจเกิดปัญหาได้ เว้นแต่จะมีการจัดเตรียมความพร้อมเพื่อให้เอื้อต่อการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ในพื้นที่นั้น” ซึ่งผู้เขียนพิจารณาว่าหากไม่มีบทบัญญัติในส่วนนี้อาจทำให้บริษัทประกันภัยที่ไม่มีบุคลากรประจำอยู่ในพื้นที่ที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยพักอาศัยอยู่อาจมีการให้บริการทั่วราชอาณาจักรก็เป็นได้ เพื่อเป็นการลดปัญหาทางเทคนิคในการให้บริการควบคุมการใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ ไม่สามารถทำการตรวจเช็คและควบคุมผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ได้รับการปล่อยชั่วคราวได้อย่างทั่วถึง หากเกิดกรณีที่มีปัญหาขัดข้องไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาได้ทันทั่วถึง และหากเกิดกรณีหลบหนีของผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่สามารถที่จะควบคุมผู้ต้องหาหรือจำเลยกลับเข้าสู่กระบวนการพิจารณาได้

บรรณานุกรม

ชีต้า ธนฐิติวงศ์. (2553). การควบคุมผู้ต้องโทษโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์. วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชากฎหมายอาญา, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พรพรรยา คงประยูร. (2556). ปัญหาการปรับบทกฎหมายทางแพ่งเพื่อบังคับใช้กับการผิดสัญญา

ประกันตัวจำเลยในชั้นศาลโดยใช้กรมธรรม์ประกันอสรภาพเป็นหลักประกัน. วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต, คณะนิติศาสตร์ปริทัศน์มยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

สาธิต อิมสุขศรี. (2546). ความสูญเสียทางเศรษฐกิจและสังคมจากการที่ผู้ต้องหาไม่ได้รับการปล่อยชั่วคราวในชั้นฝากขัง : กรณีศึกษาศาลจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการ. เรื่อง **สู่ยุคใหม่การฝากขังและปล่อยชั่วคราว เปลี่ยนแนวคิด พลิกกระบวนด้วย**

วิสัยทัศน์ นวัตกรรมและเทคโนโลยี. วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2560. ณ ห้องประชุมสัญญาธรรมศักดิ์ ชั้น

7 อาคารสถาบันพัฒนาข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ถนนรัชดาภิเษก กรุงเทพมหานคร.

เอกสารประกอบการอบรม โครงการ”ส่งเสริมการดำเนินการเกี่ยวกับการบังคับคดีผู้ประกัน.

วันที่ 12 กรกฎาคม 2559

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองประเทศไทยเข้าเป็นภาคีเมื่อวันที่

29 ตุลาคม 2539 มีผลใช้บังคับ 30 มกราคม 2540

Code of Criminal Procedure (Japan)

Criminal Code [Germany]

The Bail Act 1976

The Federal Rules of Criminal Procedure

18 U.S. Code § 3142 - Release or detention of a defendant pending trial